

“मीठे बच्चे- बाबा सँग सर्व सम्बन्ध राख्यौ भने बन्धन समाप्त हुन्छ। मायाले बन्धनमा बाँध्छ र बाबाले बन्धनबाट मुक्त गरिदिनु हुन्छ।”

प्रश्न:- निर्बन्धन कसलाई भनिन्छ? निर्बन्धन बन्ने उपाय के हो?

उत्तर:- निर्बन्धन अर्थात् अशरीरी। देहसहित देहका कुनै पनि सम्बन्धले बुद्धिलाई आफूतिर नखिचोस्। देह-अभिमान नै बन्धन हो। देही-अभिमानी बन्यौ भने सबै बन्धन समाप्त हुन्छ। जीवन छँदै मर्नु नै निर्बन्धन बन्नु हो। यो अन्तिम समय हो, नाटक पूरा भयो, हामी बाबाको पासमा जानेछौं- यो कुरा बुद्धिमा रह्यो भने निर्बन्धन बन्छौ।

गीत:- जिसका साथी है भगवान...

ओम् शान्ति। बाबा बसेर बच्चाहरूलाई सम्झाउनु हुन्छ। अब यति धेरै बच्चाहरू छन् भने अवश्य बेहदको बाबा हुनु पर्छ। बाबा सम्झाउनु हुन्छ- भन्दछन् पनि, निराकार शिवबाबा। ब्रह्मालाई पनि बाबा भन्दछन्, विष्णु वा शंकरलाई बाबा भनिदैन। शिवलाई हमेसा बाबा भनिन्छ। शिवको चित्र अलग, शंकरको चित्र अलग छ। गीत पनि छ- शिवाय नमः। फेरि भनिन्छ- तुम माता-पिता... यो पनि सम्झाउन धेरै सहज छ- वास्तवमा निराकार शिवलाई नै बाबा भन्दछन्। उहाँ हुनु हुन्छ सबै आत्माहरूको बाबा। शंकर वा विष्णु निराकार छैनन्। शिवलाई निराकार भनिन्छ। मन्दिरहरूमा उनीहरू सबैका चित्र छन्। भक्ति मार्गमा कति धेरै चित्र छन्। उच्च भन्दा उच्च चित्र हो शिवबाबाको, फेरि ब्रह्मा, विष्णु, शंकरको चित्र देखाउँछन्। उनीहरूको पनि रूप छ। जगत् अम्बा, जगत् पिताको पनि रूप छ। लक्ष्मी-नारायणको पनि साकारी रूप छ। बाँकी एकै भगवान् हुनु हुन्छ निराकार। तर उहाँलाई केवल भगवान् भन्नाले मनुष्य अलमलिन्छन्। सोध- भगवान सँग तपाईंको के सम्बन्ध छ? भन्नेछन्- पिता। यो सिद्ध गरेर बताउनु छ, भगवान् पिता हुनु हुन्छ। पिता रचयिता हुनु हुन्छ भने माता पनि चाहियो। माता विना पिताले कसरी सृष्टि रचनुहुन्छ। उहाँ पिता कहिले आउनु हुन्छ? सबैले बोलाउँछन्- हे पतितहरूलाई पावन बनाउनेवाला आउनुहोस्। अहिले त सारा दुनियाँ पतित छ। पतित छौ तब त आएर पावन बनाउनु हुन्छ नि। यसबाट सिद्ध हुन्छ, बाबालाई अवश्य पतित दुनियाँमा आउनु पर्छ। तर ड्रामा अनुसार यो कसैको पनि समझमा आउँदैन। बुझ्दैनन् तब त बाबा आएर सम्झाउनु हुन्छ। बाबा बसेर बच्चाहरूलाई सम्झाउनु हुन्छ। यहाँ नै गायन छ- ज्ञान र भक्ति, फेरि भन्दछन् ब्रह्माको दिन र ब्रह्माको रात। रातमा घोर अँध्यारो हुन्छ। गायन पनि छ- ज्ञान अंजन सतगुरु दिया, अज्ञान अंधेर विनाश। मनुष्यहरूमा त यति अज्ञान छ फादरलाई समेत जान्दैनन्। यो जस्तो अज्ञान अरू केही हुँदैन। परमपिता, ओ गड फादर शब्द भनेर यदि उहाँलाई जान्दैनन् भने त्यो जस्तो अज्ञान केही हुँदैन। बच्चाले पिता भन्ने तर म उहाँको कर्तव्य, नाम, रूप आदिलाई जान्दिनँ भनेमा उसलाई त मूर्ख भन्नु पर्‍यो नि। यो नै भूल हो, जसले फादर भनेर पनि उहाँलाई जान्दैनन्। गाउँछन्- ओ गड फादर, आएर पतितहरूलाई पावन बनाउनुहोस्, दुःखबाट छुटाउनुहोस्, दुःख हरेर सुख दिनुहोस्। बाबा एकै पटक आउनु हुन्छ। यो तिमी नम्बरवार जान्दछौ। कोही त हामीले बाबाबाट पूरा वर्सा लिनु छ भन्ने सम्झँदैनन्।

२०७५ कार्तिक २ शुक्रबार १९-१०-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन

बाबाको पूरा परिचय छैन त्यसैले भन्दछन्— के गर्ने, बन्धन छ। जीवन छँदै मर्न जान्ने हो भने तिम्रो बन्धन समाप्त हुने थियो। मनुष्य अचानक मरे भने बन्धन छुट्दछ। अब त सबैको बन्धन छुट्नेवाला छ। तिमिले जीवन छँदै निर्बन्धन अर्थात् अशरीरी बन्नु छ। बाबा भन्नुहुन्छ— यी शरीरका बन्धन आदिलाई भूल। आफूलाई आत्मा सम्झिएर म बाबालाई याद गर। बाँकी बन्धन तब लाग्छ जब तिम्री देह-अभिमानि बन्छौ अनि भन्छौ— कसरी छुट्ने? बाबा भन्नुहुन्छ— बस्न त गृहस्थ व्यवहारमा बस तर बुद्धिमा रहोस्— हामीलाई वापस जानु छ। जसरी नाटक जब अन्त्य हुन्छ तब कलाकारहरू नाटकबाट उपराम भएजस्तै हुन्छन्। पार्ट खेल्ला-खेल्दै बुद्धिमा रहन्छ— बाँकी थोरै समय छ, यो पार्ट खेलिसकेर घर जानेछौं। तिम्रीलाई पनि यो बुद्धिमा राख्नु छ— अहिले अन्त्य हो, हामी दैवी सम्बन्धमा जान्छौं। यस पुरानो दुनियाँमा रहँदा यो बुद्धिमा रहनु पर्छ— हामी बाबाको पासमा जान्छौं। गाउँछन् पनि— हजुरमा बलिहार जानेछु। जीवन छँदै हजुरको बन्नेछु। बाँकी जो देहसहित देहका सम्बन्ध छन् तिनलाई भुलेर हजुर सँग सम्बन्ध राख्नेछु। सम्बन्ध छ भने याद गर, प्यार गर। बाबा सँग अथवा आफ्नो प्रियतम सँग बुद्धिको योग लगाऊ। त्यसपछि तिम्रीमा जुन खिया लागेको छ त्यो उत्रिएर जान्छ। योगको त गायन छ नि। अरू सबै जिस्मानी योग हुन्, मामा, चाचा, काका, गुरु गोसाईं आदि सबै सँग योग राख्छन्। बाबा भन्नुहुन्छ— यी सबैबाट योग हटाएर म एकलाई याद गर। योग म एक सँग लगाऊ। देह-अभिमानमा नआऊ। देहबाट कर्म गर्दा-गर्दै पनि यो निश्चय गर— हामी पार्ट खेलिरहेका छौं। यस पुरानो दुनियाँको अब अन्त्य हो, अहिले हामीलाई वापस जानु छ, देहसहित देहका सबै सम्बन्धबाट उपराम हुनु छ। आफू सँग यस्ता-यस्ता कुरा गर्नु छ। अब त बाबाको पासमा जानु छ। कसैलाई स्त्रीको बन्धन छ, कसैलाई पतिको बन्धन छ, कसैलाई कसैको बन्धन छ। बाबा त युक्तिहरू धेरै बताउनु हुन्छ। भन— हामीलाई पवित्र बनेर विश्वलाई स्वर्ग बनाउनु छ। हामी पवित्र बनेर तन-मन-धनले सेवा गछौं। तर पहिले नष्टोमोहा चाहिन्छ। मोह नष्ट भएपछि सरकारलाई चिठ्ठी लेख, अनि उनीहरूले पनि तिम्रीलाई सहयोग दिन्छन्। भगवानुवाच— काम महाशत्रु हो, हामी त्यसमाथि जित पाएर पवित्र रहन चाहन्छौं। बाबाको आदेश छ— पवित्र बन्यौ भने स्वर्गको मालिक बन्छौ। हामीलाई विनाश र स्थापनाको साक्षात्कार भएको छ, अब पवित्र बन्नमा हामीलाई यिनीहरू विघ्न हाल्छन्, पिट्छन्। म विश्वको सच्चा सेवामा छु। अब मलाई शरण दिनुहोस्। तर पक्का नष्टोमोहा चाहिन्छ। संन्यासी त घरबार छोडेर जान्छन्। यहाँ त साथमा रहँदै नष्टोमोहा बन्नु छ। संन्यासीहरूको मार्ग अलग छ। मनुष्यले भन्दछन्— गृहस्थ व्यवहारमा रहँदा हामीलाई यस्तो ज्ञान दिनुहोस् जसले हामी राजा जनक जस्तै मुक्ति, जीवन मुक्ति पाऔं। त्यही त अब तिम्रीलाई मिल्छ नि!

बाबा भन्नुहुन्छ— यी मेरी युगल हुन्, यिनका मुखबाट म प्रजा रच्दछु। प्रजापिता ब्रह्माको मुखद्वारा नै भन्नुहुन्छ। शिवबाबा तिम्रीलाई भन्नुहुन्छ— तिम्रीहरू मेरा नाति/नातिना हौ। यिनले फेरि भन्छन्— तिम्रीहरू मेरो बच्चा बनेर शिवबाबाको नाति-नातिना बन्छौ। वर्सा उहाँबाट मिल्छ। स्वर्गको वर्सा कुनै मनुष्यले दिन सक्दैन। निराकारले नै दिनु हुन्छ। त्यसैले भक्ति अलग चीज हो र ज्ञान अलग चीज हो। भक्तिमा त वेद शास्त्र पढ्छन्, यज्ञ-तप, दान-पुण्य आदि गर्दा धेरै खर्च हुन्छ, यो सारा भक्तिको सामग्री

२०७५ कार्तिक २ शुक्रबार १९-१०-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन हो। द्वापर देखि भक्ति सुरु हुन्छ। देवी-देवता जब वाम मार्गमा आएर पतित बन्छन् त्यसपछि देवी-देवता नाम कहलाउन सक्दैनन् किनकि देवताहरू त सम्पूर्ण निर्विकारी थिए। वाम मार्गमा जानाले विकारी बन्छन्। त्यसैले भन्छन्- देवता धर्मवालाहरू वाममार्गमा आएर पतित बनेका हुन्। पतितलाई देवता भन्न सकिदैन, त्यसैले फेरि हिन्दु नाम राखेका छन्। वेद शास्त्रमा आर्य नाम राखिदिएका छन्। आर्य नाम यस भारतखण्डको लागि हो। अहिले यो शब्द कहाँबाट आयो? सत्ययुगमा त आर्य शब्द छैन। भन्छन् पनि- क्राइस्ट भन्दा ३ हजार वर्ष पहिले विश्वमा देवी-देवता धेरै समझदार थिए फेरि उनीहरू नै जब द्वापरमा विकारी बने तब अन-आर्य भनिन्छ। एउटाले आर्य भन्यो भने नाम चलिहाल्छ। जसरी एउटाले कृष्ण भगवानुवाच भन्यो अथवा लेख्यो तब उनीहरू मान्न लागे। गाउन त गाउँछन्- शिवाय नमः, तिमी मात-पिता... तर उहाँ कसरी माता पिता बन्नुहुन्छ, कहिले रचना रच्नु हुन्छ यो जान्दैनन्। अवश्य सृष्टिको आदिमा रचेको हुनु पर्छ। अब सृष्टिको आदि केलाई भन्ने? सत्ययुगलाई वा संगमयुगलाई? सत्ययुगमा त बाबा आउनु हुन्न। सत्ययुग आदिमा त लक्ष्मी-नारायण आउँछन्। उनीहरूलाई सत्ययुगको मालिक कसले बनायो? कलियुगमा पनि आउनु हुन्न। यो हो कल्पको संगमयुग। बाबा भन्नुहुन्छ- म हर कल्पको संगमयुगे आउँछु जबकि सबै आत्माहरू पतित बन्छन् अथवा सृष्टि पुरानो हुन्छ। ड्रामाको चक्र पूरा हुन्छ तब त बाबा आउनु हुन्छ नि। तिमी बच्चाहरूमा धेरै होसियारी चाहिन्छ, धारणा चाहिन्छ। अब कन्फ्रेन्स गर्छन्- वेद पढ्नाले फाइदा के हुन्छ? वेद पढ्नु पर्छ तर किन? केही पनि फैसला गर्न सक्दैनन्। फेरि उनीहरू त्यही कन्फ्रेन्स अर्को वर्ष गर्छन्। फैसला गर्न बस्छन् तर केही पनि हुँदैन। विनाशको तयारी पनि भइरहन्छ। बम्बस् आदि बनाइरहन्छन्। अहिले हो नै कलियुग। यी कुरा तिमी बच्चाहरूले नै जान्दछौ। तिमी कुरा नै अनौठा छन्। तिमीलाई थाहा छ, मनुष्यले, मनुष्यलाई गति-सद्गति दिन सक्दैनन्। गाउँछन् पनि- पतित-पावन, त्यसैले आफूलाई पतित किन सम्झँदैनन्? यो हो पतित दुनियाँ, विषय सागर। सबै नाविक बन्न कहाँ सक्छन् र?

अहिले तिमी बच्चाहरूमा पूरा सम्झाउन सक्ने तागत आएको छैन। अहिले तिमी यति होसियार बनेका छैनौ। योग पनि छैन। अहिलेसम्म साना बच्चाहरू जस्तै रोइरहन्छन्। मायाको तुफानमा ठहर्न सक्दैनन्। देह-अभिमान धेरै छ। देही-अभिमानी बन्दैनन्। बाबा त पटक-पटक भन्नुहुन्छ, आफूलाई आत्मा सम्झ। अहिले हामीलाई वापस जानु छ, सबै पात्रहरू, जो आ-आफ्नो पार्ट खेल्छन्, सबै शरीर छोडेर वापस घर जान्छन्। तिमी साक्षी भएर हेर। देहधारी सम्बन्धहरूमा, देहमा मोह किन राख्छौ? विदेही बन्दैनन्। त्यसैले विकर्म विनाश हुँदैन। बाबालाई याद गर्दै रह्यौ भने खुसीको पारा चढ्नेछ। हामीलाई शिवबाबाले पढाउनु हुन्छ, फेरि हामी देवी-देवता बन्नेछौं भने त अपार खुसी हुनु पर्‍यो नि।

तिमीहरू जान्दछौ- देवी-देवता जब सुखमा थिए तब बाँकी सबै मनुष्यहरू निर्वाणधाम, शान्तिधाममा थिए। अहिले त कति करोडौं मनुष्य छन्। अहिले तिमी जीवन मुक्ति पाउने पुरुषार्थ गरिरहेका छौ। बाँकी सबै वापस जान्छन्। पुरानो दुनियाँ बदलिएर नयाँ दुनियाँ बन्नु छ। नयाँ त बाबाले नै बनाउनु हुन्छ। कलमी लागिरहेको छ। यो हो दैवी फूलको कलमी। काँडाबाट फूल बन्छौ। बगैंचा पूरा तयार भएपछि त यो काँडाको जंगल खत्तम हुन्छ। यसलाई आगो लाग्नु छ। फेरि हामी फूलको बगैंचामा जानेछौं। किन

२०७५ कार्तिक २ शुक्रबार १९-१०-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन
मम्मा-बाबालाई अनुसरण नगर्ने? गाइएको छ- माता-पितालाई अनुसरण गर। जान्दछौ- मम्मा-बाबा,
लक्ष्मी-नारायण बन्छन्। उनीहरूले नै ८४ जन्म बिताएका हुन्। तिमी पनि यस्तै हो। उनीहरूको मुख्य पार्ट
छ। लेखिन्छ पनि- बाबा आएर सूर्यवंशी-चन्द्रवंशी स्वराज्य फेरि स्थापना गरिरहनु भएको छ। जति
सम्झाए पनि देह-अभिमान टुट्दैन। मेरो पति, मेरो बच्चा... अरे, यी त पुराना दुनियाँका पुराना सम्बन्ध
हुन् नि। मेरो त एक शिवबाबा अर्को कोही छैन। सबै देहधारीहरूबाट ममत्व मेटिएर जानु धेरै मुस्किल
छ। बाबा सम्झाउनु हुन्छ, यसको ममत्व मेटिन मुस्किल देखिन्छ। अनुहार नै यस्तो देख्नमा आउँछ।
कुमारीहरू राम्रो सहयोगी बन्छन्। अच्छा-

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी
बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

- १) देह सहित सबैबाट मोह निकालेर विदेही बन्ने पूरा पुरुषार्थ गर्नु छ। हर कलाकारको
पार्टलाई साक्षी भएर हेर्नु छ। बन्धन-मुक्त बन्नु छ।
- २) यस पुरानो दुनियाँबाट उपराम हुनु छ, आफूले आफैं सँग कुरा गर्नु छ- हामी त अब फर्केर
जानु छ। अहिले पुरानो दुनियाँको अन्त्यको समय हो, हाम्रो पार्ट पूरा भयो।

वरदान:- डबल लाइट स्थितिद्वारा उड्ती कलाको अनुभव गर्ने सर्व बन्धनमुक्त भव

हिँड्दा डुल्दा यही स्मृति रहोस्- म डबल लाइट स्थितिमा रहने फरिश्ता हुँ। फरिश्ता अर्थात्
उड्नेवाला, हल्का चीज सधैं माथि जान्छ, तल आउँदैन। आधाकल्प त तल नै रह्यौ, अब
उड्ने समय हो। यसकारण जाँच गर- कुनै बोझ वा बन्धन त छैन? आफ्नो कमजोर
संस्कारको, व्यर्थ संकल्पको, देहभानको बन्धन वा बोझ धेरै समयसम्म भइरह्यो भने अन्तमा
तल झर्नेछ। यसकारण बन्धनमुक्त बनेर डबल लाइट स्थितिमा रहने अभ्यास गर।

स्लोगन:- मनसा सेवा उसले गर्न सक्छ, जो सँग शुद्ध संकल्पको शक्ति जम्मा छ।